

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

CORNER FRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

РІК II

Ч. 18.

СУБОТА, 17 ЦВІТНЯ, 1920.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, APRIL 17th, 1920.

No. 18.

VOL. II.

Новинки.

Ірландські голодуючі в'язні

ДУБЛІН, 15. цвітня. — Шістьдесят вісім в'язнів, які устроїли були голодовий страйк, зістали освободжені без жадних застережень.

Освободили голодуючих без застережень.

ЛОНДОН, 16. цвітня. — Помімо вчерашньої заяви Бонар Ло в палаті громад, декотрі депеші з Дубліна настановляють, що освободжені ірландських в'язнів з в'язниці Мавитджой було беззастережно. Сі депеші кажуть, що в'язням пропонується підписати "пароль" (заручене ся словом чести), однак вони відмовили ся; в виду того перешито ім на голос беззастережні точки їх освободження, але вони не дали на се ані усної ані писемної згоди і їм дозволено вийти.

Облави в Дубліні.

ДУБЛІН, 15. цвітня. — Сьогодні перед полуднем переведено в Дубліні широкі мілітарні облави, підчас котрих арештовано сто осіб. Урядове вияснене з приводу переведення облави є однак некорисним. Облави були найбільші, які коли се місто бачило, і з якою соткою арештованих в'язнів Мавитджой дістала більше в'язнів, чим втратила вчора через увільнене урядових голодуючих.

Підчас стрілянини в Милтаві, в графстві Клейр, сьогодні рано убито три особи а девять ранено. В стрілянину була замішана поліція і військо. Убитими є цивільні.

Монаган і Лондонери є одинокими графствами в Ірландії, в котрих поліцейні бараки не зістали спалені у величезну суботу.

Випустили арештованих.

ЛОНДОН, 15. цвітня. — Делеша до "Експедиції Телеграф" із Дубліна каже, що всі арештовані в четвер в тім місті, за винятком п'яток, зістали пізніше освободжені.

Мирові усявія Латвії.

КОВНО, Латвія, 15. цвітня. — Тутешня латиська легация оповістила тут нині уложені латиським правительством мирові усявія, на котрих Латвія бажає заключити мир з совітською Росією. Сими усявіями є: слідуєчі стратегічні гарантії, воєне відшкодоване в сумі пару мільонів рублів в золоті і зворот всіх залізничних матеріялів і банкових вкладів, котрі були вивезені більшевиками, або, если се буде неможливим, вибороджене грошми в сумі одного мільярда рублів.

Латвія домагаєт ся більшої частини російського резервового золота, котрого має бути на суму 27,500,000 рублів, за перебране на себе частини старого російського догву, який мала Росія перед приходом до власті більшевків. Латиське правительство домагаєт ся також значних залізничних і лісових концесій.

Заучені Держави зачнуть самостійно торгівлю з Росією.

ВАШІНГТОН, 15. цвітня. — Тут довідують ся з офіційних жерел, що Заучені Держави розпочнуть вневдолзі самостійну акцію відносно Росії і знесуть всі обмеження щодо торгівлі з Росією, если альянті і надале будуть відкладати рішення над пропозицією правительства Заучених Держав, щоби купці вели торгівлю з Росією за власне ризико.

Денікін їде до Англії.

ЛОНДОН, 15. цвітня. — Воєне бюро оповістило сьогодні, що генерал Денікін, бувши протибільшевський, про відтік в полуднево-західній Росії, котрий як оповішалося попередню, мав був вийти з Константинополя до Мальти, виле натомість до Англії.

В Берліні нагромаджують військо проти можливого нового замаху.

БЕРЛІН, 16. цвітня. — Після повороту пруського міністра внутрішніх справ Северіна з Рурського округу, в середній Берліні почато нагромаджувати вчора вечером військо. Разом з військовими відділами прибуло 15 тенків, опанцирені автомобілі і кілька відділів з машинними карабінами. Сей мілітарний рух є на слідку поголосок про нову надходячу революцію (зі сторони монархістів).

Вільгельмштрассе і Ундерден Ліден, уліці де знаходять ся правительственні будинки, були вчора цілий день під охороною жовнірів в повній зброї.

Півофіційне бюро Вольфа сповіщає, що правительство вспао арештувати майора генерала барона фон Літвіца, команданта реакційних військ підчас повстання Каппа. Генерала виланено в Померанії, де він переховував ся.

Закликають французьких робітників до святкування Першого Мая.

ПАРИЖ, 16. цвітня. — Французька Генеральна Федерация Праці закликає робітників по діалім краю до застановлення праці в день Першого Мая, аби сим заставити правительство відновити зносини з совітською Росією і перевести націоналізацію публичних робіт.

Англійські вуглекопи прийняли 20 процент підвишки платні.

ЛОНДОН, 15. цвітня. — Члени майнерської федерации рішили більшою частиною 65.135 голосів прийняти офертю правительства, яка збільшає платню майнерам о 20 процент.

Бой на Крими і на Кавказі.

ЛОНДОН, 15. цвітня. — Совітські війська пробували перейти на кримський півостров, однак стрінули ся з опозицією. Отримане нині офіційне совітське звідомжене з Москви каже: "На Крими наші війська поступаючи вперед стрінули ся з опозицією коло Перекопу, де ворог поставив силь-

ний опір". "На кавказському фронті наші регулярні війська увійшли до Дербенту (над Каспійським морем, на половині дороги межі Петровськом і Баку)".

Росія і Польща не можуть погодити ся що до місяця переговорів.

ВАРШАВА, 14. цвітня. Відмовляючись дискусувати далше над Борисовом над рікою Березиною, на північний схід від Мінська, як місцем для пропонуванних мирових переговорів межі Польщею і Росією, російське совітське правительство вислало до Польщі бездротну телеграму повідомляючи її, що воно уважає послідну польську ноту як ультиматум.

"Ми стоїмо тепер лицем в лице перед сумною евентуальністю розриву з Польщею, лише іза того, що не можна було погодити ся що до місяця переговорів", — говорить ся в телеграмі.

В депеші повторяєт ся, що совітське правительство є готове згодити ся на котре небудь нестральне місто як місце переговорів і піддає сугестію про можливість склика не мирової конференції в Парижі або Лондоні. На закінчєні, що для Росії послідним кроком було звернути ся в справі до Англії, Америки і Франції.

Тут сподіють ся, що антантська нота до Польщі в сій справі буде подана до публичного відомо за кілька днів.

Японці заняли Хабаровск.

ЛОНДОН, 16. цвітня. — Нинішня депеша з Токіо до Навинкарської Агенції каже, що японські війська в битві з російськими військами в Хабаровську, на Сибірі, втратили 237 в убитих, а російські війська втратили 400. Японці кажуть, що взяли також 1,500 північників. Битва йшла на улічній місті через цілий день.

Російські війська є переважно соціал-революціонерами, котрі симпатизують з совітським правительством в Москві. Вони борються недавно з Японцями у Владивості.

Хабаровськ є важним сибірським містом і був попередню осідком Амурського губернаторства. Лежить він при залуці Амуру і Уссурі, на усурійській галузі транс-сибірської залізничної дороги.

Латвія висладе делегацию до Москви для веденя переговорів.

РИГА, 15. цвітня. — Міністер дїял. заграничних справ Мерімович вислав бездротний комунікат до М. Черіна, більшевцького міністра для заграничних справ, повідомляючи його, що латиська делегация виле до Москви в слідуєчі вівторок.

Кроваві демонстрації проти дорожничі в Португалії. 400.000 без роботи.

ЛІСБОНА, 14. цвітня. — Підчас демонстрації, яка відбула ся тут нині на знак протесту проти дорожничі, кинено в товпу три бомби, які ранили 29 осіб. Двох робітників синдикалістів арештовано. Підчас демонстрації міністри виголосили на домагане демонстрантів промови.

Арештували 24 страйкових провідників.

ШКАГО, 15. цвітня. — Нині вечером арештовано 24 провідників страйку залізничних свичменів під закладом порушення "Девелопменту". Всі варіанти на арештоване страйкових провідників видано 30. Правительственні агенти кажуть, що 200 варіантів на арештоване страйкуючих буде видано пізніше.

100 тисяч не працює в Огайо, а 150 тисяч в Мішігані.

Донесеня з міст в Огайо виказують, що в багатьох промислових центрах позамікано сталівні і копальні вугля, в наслідок чого 100 тисяч робітників остало без роботи.

В стейті Мішіган індустриальне положенє уважають грізним. 150 тисяч робітників, переважно в Детройті, находять ся без роботи.

Всі сі фабрики і копальні є позамікани в наслідок т. зв. "неуповаженого" страйку залізничних свичменів.

Страйк свичменів спаралізував індустрию на заході Америки.

ШКАГО, 13. цвітня. — Індустрия на середнім заході, будучи відтягнута від своїх запасів вугля, почала нині запереставати роботу, викладаючи з роботи кілька сот тисяч робітників і спричиняючи втрату в платні і бізнесі на кілька мільонів доларів денно.

Найбільше потерпівшими від страйку місцевостями є слідуєчі: Детройт, Міш., Гери, Індіана; вуглеві копальні в стейті Іллінойс, Сент Луїс і Шікаго.

За вісім днів місто Гери не дістало ні одного вагона вугля і тамошні великі сталівні видадали робітників тисячами. Через брак опалу уліці в Гери були вчора без світла. Около 80.000 робітників є нині без роботи в Детройті. В інших містах стейту Мішіган було без роботи 18.000 робітників.

Близько половина майнів в Іллінойс перестали роботи і 45.000 робітників опинились без праці, як се подає Ф. Фарінгтон, президент іллінойських майнерів.

Більше як сто тисяч робітників не робило в Шікаго. По самих різних страйкує 40.000 робітників. Сталеві фабрики в полудневім Шікаго відправили а-роботи тисячі робітників.

Стан страйку в Злуч. Державах.

НЬО ЙОРК, 14. цвітня. — Під час депеш отриманих тут нині рано стан страйку по цілих Злуч. Державах представляєт ся слідуєчо:

Нью Йорк: Рух тягарових поїзів майже в цілковитім застою; рух пасажирських поїзів є обмежений до 50 процент або й до менше на всіх лініях, з винятком "Нью Йорк Централ" і "Вест Шор".

Пенсильвенія: В околіях Пітсбурга находить ся без роботи 260.000 робітників. Більше як 13.000 на пенсильвенських залізничних дорогах є на страйку. Рух тягарових і пасажирських поїзів обтяжений.

Тягаровий і пасажирський рух сплинеий.

ЛОНДОН, 4. цвітня. — Поміж трамваєвими робітниками по багатьох провінціональних містах поширюєт ся рух з ціллю добити підвищення заробітної платні, результатом чого застрайкували трамваєві робітники в Манчестер, Олдам, Кардіф, Свенс та інших містах. Страйк почав ся в суботу о півночі і дуже поширив рухови підчас свят. На самі свята і в великодний понеділок слідне було замішане. Робити ся приготовано до мнєгих віч в сій справі.

Страйк трамваєвих робітників в Англії.

ЛОНДОН, 4. цвітня. — Поміж трамваєвими робітниками по багатьох провінціональних містах поширюєт ся рух з ціллю добити підвищення заробітної платні, результатом чого застрайкували трамваєві робітники в Манчестер, Олдам, Кардіф, Свенс та інших містах. Страйк почав ся в суботу о півночі і дуже поширив рухови підчас свят. На самі свята і в великодний понеділок слідне було замішане. Робити ся приготовано до мнєгих віч в сій справі.

Страйк моряків в Данії.

КОПЕНГАГА, 14. цвітня. — Страйк моряків в Данії стає шораз грізнішим і Данія є цілковито відтягнута від Великої Британії і Америки.

Найбільше страйків в Канаді було в минулому році.

ОТТАВА, 9. цвітня. — В минулому 1919 році було в Канаді більше страйків, робітничих непорозуміннє і взагалі індустриальних неспокоїв, чим в котрім иншим році в історії сего краю. Так говорить звідований департаментом праці в Оттаві. Включаючи всім страйків почавших ся ще з 1918 р., в 1919 р. було в Канаді 298 страйків і локавтів. Число страйкуючих робітників вносило 138,988, а число роботодавців обтяжених страйком було 1,913. Загална втрата часу вносила 3,942,189 робочих часу вносилася 2,860 б.т. Що до втрати часу за минулі роки, то найбільше припадає її на 1911 рік, в котрім втрата робочих днів вносила 2,046,650.

В 1919 році було кілька великих страйків, котрі особливо визначились втратою часу. Між сими страйками був симпатичний страйк в Вінніпегу, який тривав від 15. мая до 26. червня і після звіту департаменту праці захопив 22,860 робітників, котрі втратили 924,562 робочих днів; майнерський страйк у 18. дистрикті, який тривав від 24. мая до кінця серпня і захопив 6,266 робітників, котрі втратили 462,879 робочих днів часу.

РАДЯНЬСКА ВЛАСТЬ ПО СЕЛАХ УКРАЇНИ.

МОСКВА, 3. марта. — Соціал-революціонери, котрі змінили ся на Україні, дуже діяльно підтримують кустарну промисловість. В часі Денікіна кустарна продукція майже заглухла. На одній Полтавщині рахують ся сотки тисяч кустарів. Кустари їдуть на зустріч потребам червоної армії. Соціал-революціонери, вживає заходів для розвитку промислу.

Майнери на Сході в обороні вівніпегських засудженних.

ТРУРО, Н. С., 12. цвітня. — При закінченні вчерашньої сесії майнерської конвенції ухвалено резолюцію, в котрій "се конвенція репрезентуюча 12.000 майнерів в Новій Шкотії і Нью Бронсвіку", закликає до освободження на поруки засудженних вівніпегських страйкових провідників до того часу, доки не буде вислухана вне сена апеляція.

В Мус Джо домагають ся освободження вівніпегських страйкових провідників.

МУС ДЖО, 12. цвітня. — На робітничім вічу, яке відбуло ся тут вчора вечером, ухвалено після промови алдермана Гінса з Вінніпегу резолюцію, в котрій домагаєт ся освободження засудженних вівніпегських страйкових провідників на тій підставі, що се ув'язне-

не було погвалтованем робітничих прав.

В минулу неділю, дня 11. цвітня, на конвенції Оборончого Комітету (страйкових провідників) в театрі Колумбія ухвалено одностайно резолюцію, в котрій п'ятуєт ся юнійне правительство за його опозицію до прав про свободу слова і мирних зборів та домагаєт ся резигнації домініканського кабінету в корист менше доганної адміністрації.

Конвенція Оборончого Комітету в Вінніпегу.

На конвенцію мали вступ лише уповажені делегати. Нині переведено ухвалу, яка зобов'язує секретара Оборончого Комітету Джеймса Ло і учасників конвенції до якнай строгішого захованя в тайні всіх нарад.

Шевченкове свято в Києві.

КИЇВ, 12. марта. — Вчора червоний Київ улаштував урочисте свято-поминки великому українському поетові, борцю Шевченкові. На Михайлівській площі при великій кількості народу після промов Затонського, Морайка (Галичанина) та інших закладено пам'ятник Шевченкові. Вечером для пролетарського населеня Києва відбули ся представлення, концерти, присвячені творчості співаця української неволі. Всі часосписи вийшли з шевченківськими додатками і образами.

Конференція азійських соціалістів.

В північній Манджурії відбула ся конференція азійських соціалістів. Брала участь Японці, Китайці і Кореяці. Ухвалено рішення послати своїх делегатів до Совітської Росії.

ПОЗІР! ПОЗІР!

Драм Тов. ім. В. Винниченка устроєне завтра, в суботу, 17. ЦВІТНЯ, в Liberty Temple, на розі улиці Фрічард і Салтер

ТОВАРИСЬКУ ЗАБАВУ

на котру запрошуєт ся ВСІХ ТОВАРИШІВ. Приходіть провести вечер в товариському гурті!

наказав всім Виконкомом (виконуючим комітетом) утворити на місцях тверду владу, встановити революційний порядок і зв'язок з селом. Розяснювати селянам земельні закони. Передавати совнаркомові відомості про нужди, про потреби, скарги селян, розвинути просвітну працю в селах, слідувати, щоби пред ставники совітської влади на місцях були чесними і особистими примірами показували, що вони є дібно опаті совітської влади.

Підчас перебуваня Денікіна на Україні улаштовані там совітські господарства майже зовсім були зруйновані. Весь живий інвентар розкрадено. ХАРКІВ, 28. лютого. — По повітвом розіслано землемірів для розмежуваня земель. Ряд місцях утворено селянські волостні комісії.

Совітська Україна і Румунія. Совітське правительство України звернулося по телеграфу до Румунії з мировим пропозитом.

Польські дідачі на Волині домагають ся заведеня панщини. Польська часоспис "Виход Польські" доносить, що на з'їзді поміщиків у Заславі на Волині порішено домагати ся від польських окупційних властей заведеня примусових робіт, оскільки селяни не погодять ся добровільно щодо вєсенних польових робіт на поміщичих землях.

Польські дідачі на Волині домагають ся заведеня панщини.

Польська часоспис "Виход Польські" доносить, що на з'їзді поміщиків у Заславі на Волині порішено домагати ся від польських окупційних властей заведеня примусових робіт, оскільки селяни не погодять ся добровільно щодо вєсенних польових робіт на поміщичих землях.

Переговори Франції з більшевиками.

Із Копенгаги доносить, що французьке правительство увійшло в переговори з представниками російського правительства в Копенгазі Літвіновим. Справою переговорів обмін полоненими. ("Шлях").

ПОЗІР! ПОЗІР!

Драм Тов. ім. В. Винниченка устроєне завтра, в суботу, 17. ЦВІТНЯ, в Liberty Temple, на розі улиці Фрічард і Салтер

ТОВАРИСЬКУ ЗАБАВУ

на котру запрошуєт ся ВСІХ ТОВАРИШІВ. Приходіть провести вечер в товариському гурті!

ПРЕДСТАВЛЕНА В УКР. РОБ. ДОМІ.

В НЕДІЛЮ, 18. ЦВІТНЯ, С. Р.
Тов. "Діточа Громада"
при співучасті українських і англійських дівчат-супівачок і музиканток устроєне

КОНЦЕРТ
з добрією програмою.
ПОЧАТОК О ГОДІ 8 ВЕЧЕРОМ.
ВСТУП ВІЛЬНИЙ.
Просить ся приходити на час.

В ЧЕТВЕР, 22. ЦВІТНЯ, С. Р.
Т-во "ЗОРЯ"
виставить гарну і поучаючу штуку з народного життя, з під пера Р. Сурмана, п. н.:

"ПЕЩЕНА ДИТИНА"
ЦІНИ МІСЦЬ: 75, 50, 35 і 25 Ц.

Тикети на всі представлення можна купити вчаснійше в Українськїм Робітничім Домі і у всіх українських складях та підприємствах.

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly under the auspices of The Winnipeg Trades and Labor Council
cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.
Subscription \$4.00 a year.
Telephone: St. John 1465

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
часопис для робочого люду — виходить два рази в тиждень закладом Видавничого Ресурсно-Робітничого Рада.
Передплата \$4.00 на рік.
Редакція за оголошення не відповідає.
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

УТОПІЯ І ДІЯСНІСТЬ.

"Всесвітня революція — це є утопія, фантазія мрійників, шкідлива вигадка фантав-екстремістів". Так говорили колись у Росії й на Україні всі "тверезі", "державні" люди; так говорять ще й тепер усі ті, для яких революція, дійсно, є шкідлива, для яких вона несе знищення їхніх економічних, соціальних і всіх інших привілеїв.

На підставі цих "тверезих" тверджень українська дрібно-буржуазна демократія майже всю революцію бабралась у ковбани контрреволюції, більше двох років служачи пановою капіталу, панованою ладом тих класів, які були, є й будуть найзаклятішими ворогами національних стремлень навіть цієї самої української дрібно-буржуазії.

Керуючись сією "тверезо-стю", українські "соціалісти" весь час орієнтувались і тепер орієнтують ся на буржуазію Заходу, на перемогу реакції й контрреволюції й валюють ся в ногах соціальних бандитів, грабіжників і насильників над працюючими класами всього світу, випрохуючи в них помочи проти свого пролетаріату й селянства й добуваючись признання своїх ганебних контр-революційних заслуг.

На сій же орієнтації росте жагуче бажане українських підпалків, ляхаїв капіталу, сієї дрібно буржуазії швидше "випити в люди", стати великою буржуазією, Ріжні бувші й теперішні міністри, урядовці, отамани, посли і всілякі члени місій та комісій, "роз-предавшиши" між собою ті мільярди народних грошей, які були в панованню отаманини, тепер страшенно, заклопотано, натхнено працюють над створенням із себе української буржуазії, — справжньої, поважної, череватої, жорстокої буржуазії "як у людей", з своїми власними банками, акціями, підприємствами, визиском і пригноченням своїх власних "німких рабів".

Для цієї "патріотичної" мети їде тепер горячкова консолідація всіх капіталів, що мають ся на руках отих "патріотів-діячів". Ся "твереза" ідея служить найкращою підваляюю до будівлювання "національної єдності", для "єдиного фронту". Соціалдемократи зворушливо єдналися з націоналдемократами, з гетьманцями які в пориві патріотизму дружно, спільно, єдиним фронтом... скуповують акції галицьких нафтяних підприємств, закладають свої фабрики, купують великі будинки. "Творімо свою буржуазію!" — стогнуть палкий, патхненний клич на сьому "єдиному фронті".

"Ратуймо Україну від насильників-комуністів". О вони — страшенні патріоти, сі збірці капіталів, вони — надзвичайно тверезі "реальні політики", вони горячі іротивники й вороги всяких таких "утопій" й "фантазій", як всесвітня революція, як знищення паразитів і зладків, як соціалістичний устрій громадянства, де кожний повинен працювати, де не може бути ні націоналдемократичних, ні соціалдемократичних грабінницьких акцій.

Але така лиха доля цих заплізаких ерзац-капіталістів, що не доведеть ся їм вивести "в люди" Неньку-Україну, не доведеть ся їм створити "творчу" класу буржуазію. Всі оті накрадені, насpekulyовані, розграбовані мільони народних гро-

ший у руках цих людей — єдій сьом, утопія, фантастика. І не тільки через те, що процес створення цілої класи є справа покоління, а через те, що навіть уже давно сформовані, дозрілі й насмоктані буржуазні класи всього світа стоять на порозі своєї загибелі.

Даремно наші ерзац-капіталісти силкують ся відірхнути від нафтяного жолоба польську буржуазію; даремно варшавські поршівці й петлюрівці лизуть ноги польської шляхти й покірно витирають ся від плювків, сподіючись за се дістати від неї змогу добратися до України. Даремно сі поршівці на своїй конференції в Варшаві під захистом польських жандармів постановляють: "негаймо відкликати совітського уряду" і "визнання теперішнього демократичного уряду". Польська шляхта, яка має бути опорою тих постановів, є першою кандидаткою на ешафот революції.

Даремно недобитки українського міщанства й контрреволюції закладають ріжні "Союзи української державности", "Національні Ради", "перед-парламенти" і тому подібні хирляві, жалюгідні, сльняні інституції. Даремно з ними повзуть до трону антантського капіталу, благачачи "визнати" їх і дати помочи проти своїх працюючих класів, які слухають ся "фантастів"-комуністів. Даремно: трон антантського капіталу сам готов прохати у самого пекла підпори й помочи проти своїх власних "фантастів".

І даремно ріжні "соціалістичні" ідеологи сієї збірної недобитої контрреволюції сподівають ся, що трон капіталу впаде не раптово, а тихенько, лагідненько, в "культурних" формах і не відразу, а помаленьку, як цукор розтаючи в тепленькій водичці опортунізму, так що наші "національні герої" ще матимуть час на свою "творчу, будівничу роботу". Ні, й сей трон упаде так само, як падають усі трони, упаде з великим грохотом, упаде під неділакатними ударами "фантаста"-пролетаріату й упаде в таких формах, в яких вимагатиме боротьба класів не на жите, а на смерть.

І дійсно: яка дика, безглузда фантазія цих маленьких людей гадати, що вони, імені оші хабарники, спекулянти, біржеві агенти, казнокради, отсі задріпані в болоті всяких контрреволюційних орієнтацій "дипломати", замурають по вуха в реалістичних синах "міністри", закриваючи кровью своїх пращовників отамани, що імені вони зможуть мати коли небудь змогу загнущадати свої революційні, розбурхані, усвідомлені працюючі класи й повести свою державну роботу". Яка смішна утопія цих зладікуватих підпалків реакції: спинити кур'єрський поїзд революції, тримаючись за поділ мантиї антанті й виставляючи свої загибелі, скорщоблені страшно палці на перепону йому.

Дурні фантасти: реальна, жива, весело-жорстока й немилосердно-рішуча дійсність знесе се й розтопить всі утопія-трони, всю фантастику підпалків їх, всі капіталістичні й ерзац-капіталістичні мрії про односторочку загибелі, про "єдині фронти".

Бо єдина жива, реальна дійсність теперішнього часу є Велика Всесвітня Революція. Єдина, немінуча, необхідна дійсність недалекого майбутнього є перемога Революції. Все-ж, що пробує відвернути се немінучість, є, во-істину, злочинна й дурна утопія, безнадійна фантастика.

(Нова Доба.)
17 днів без їди.

Буковинська "Воля Народна" доносить: Дня 12. лютого знайдено 56-літнього Василя Мигалюка в знеможеному в наслідках голоду стані в темній закутні одного брова-ра. Коли привезли його до шпиталю, ослаблений голо-сом сказав, що вже 17 днів жив одним тільки снігом.

Що діється на території буршої петлюрівської "республіки".

Середньою "Народна Воля" і 10. лютого поїде з своєї кореспонденційної відомості про положення на території, яку контролював Петлюра:

Перед двома днями з Букарешту приїхав урядник міщ. фінансів, котрого міністер Мартос послав як кур'єра. Він був під Могилевим на правій боці Дністра, а проти нього на лівій березі був секретар Мазепи. Одною й другою Румуни не пускали зійтися на котрімсь одним березі, але якось зіхались і обмінялись відомостями. Отже в районі Могилів-Ямпіль-Ольгопіль (на Дністрівім побережю) фактично нема нікого: ні "Українців" ні "большевиків". Ходять там банди розбішак, грабують ко-го запопадуть і роблять неможливою всяку комунікацію. Там же гніздо всяких пошесть. Недавно там дійсно було військо Омелновича Паленка, але тепер воно вже під Уманею. Большевики з ним військом не бють ся, але своїми маневрами змушують його йти туди, куди їм хочеть ся. Так були загнані його перед тим під Одесу (в самій Одесі воно не було ніколи). Звідти змусли перейти під Могилів, а тепер під Умань. Мазепа блукає по Поділью пішки або фірою, скаржить ся, що банди перешкоджають йому в рухах. Все хоче добратись туди то до війська, але з ним ще ні разу не був після того як поїхав зпід Лубара на початку грудня. Коло Мазепи з його уряду нема нікого: Безпалко сидить в Варшаві, звідки Поляки його не пускають за кордон на захід, куди він хотів би вийти. Красний, міністер до єврейських справ, пробуває в Бердичеві, соціалісти-революціонери Шрамченко й Черкаський же поїхали з Мазепою з Винниці, (мабуть зісталися там, щоб звязатись з лівими соц.-революціонерами "боротьбістами", що працюють в окупованій большевиками Україні).

До Букарешту приїхав Шаповал, що був висланий з Варшави для формування армії для Петлюри (лізарем Галичани відказали з приводу того, що на окуповану Поляками територію мають бути післані Галичани з Чехії — для формування проти большевиків).

З Відня Макаренко (член дирекції) і Мартос збирають ся вислати до Шаповала військо майно українське, яке єсть у Відні. Мартос і інші соц.-демократи (праві) орієнтують ся на Польщу й Румунію для боротьби з большевиками.

Петлюра боїть ся їхати на Україну.

З Варшави пишуть подібно: Правительство теперішнє фактично складається з с. амних соц.-демократів(!). Всі вони — ті що з Мазепою і ті що в Варшаві — далі покладають надію на антанту та за поміччю її, а властиво Польщі та Румунії збирають ся воювати з Совітською Росією. Думають на весну дати їй "рішачий бій". Мотивують се тим, що з большевиків все одно ніяке порозуміння неможливе, бо вони не хочуть визнати України ні демократичної ні соціалістичної. (Такої "соціалістичної", як була за Петлюрою. Ред. "У. Р. В.")

Тим часом в Польщі велике замішанє. Пропозиції миру від Сов. Росії зовсім збили з пантелику польську буржуазію і здасть ся, що вона таки піде на переговори з большевиками і тоді антибольшевизька українська політика зовсім впаде в повітря. (А де вона тепер? — Ред. "У. Р. В.")

Про Київ ніяких певних звістій нема. Ходять чулки, що боротьбісти приймають участь в правліній й закликають до роботи соц.-революційних ріш, які наслідком того перебірають ся по той бік фронту.

Петлюра все ще в Варшаві; члени уряду вимагають від нього, щоб їхав на Україну, до

Могилева, він обіцяє але боїть ся їхати: боїть ся, щоб не арештували. Проти нього велике невдоволенє. Козаки ін-терновані Поляками в Ланцюті прохлинають той день, коли пішли за своїм отаманом за польський кордон. Ходять про нього ріжні вигадки, що Поляки його підкупили, що він має 60 міль. золотом і т. ін. В Галичині великі симпатії до большевиків. В окупованих Поляками місцях взагалі людність тільки чекає покину до повстання проти поміщиків.

Не хочуть вступати до петлюрівської армії.

В кам'янецькому окрузі почалося формованє петлюрівської армії. Кермує сим Шаповал, який гнітить ся прихильністю польського "довуши" дивізії Краєвського, але серед українців не має довіри; на нього і його помічників дивлять ся як на Петлюрових наганячів, і кам'янецькі арешти толькуючись, що їх роблено вже з польської окупації; інших стримують лише морози.

Вся власть в руках Поляків.

В Кам'янці репрезентує українську владу "головноуповажнений" Огієнок (ректор Кам'янецького університету і міністер культів), але в дійсності всю власть забрали Поляки — навіть державною скарбницею розпоряджають ся вони.

Жидівське населенє Кам'янця є страшенно обуренє на Поляків, які знущають ся над Жидами і завешають снілою гасити пожари, які часто вибухають в тому місті.

В Болгарії лютує реакція.

"L'Humanite" з 9. марта подає витяг статі болгарського соціаліста др. Стикса (Styx) про теперішнє положенє в Болгарії, який з іншого боку освітлює те, що тепер діється в Болгарії. Ось сей витяг із статі др. Стикса:

Після невдачі армії Денкіна, переніс свій генеральний штаб до Варни. Антанта мала в плані організувати новий контрреволюційний фронт в Болгарії, обіцяючи болгарському правительству за його добрі услуги місто Царіброд (придленє Сербії) і Добруджю.

Але болгарське комуністична партія, яка скріплюється з розвивається що дня більше й більше — вона одержала при виборах до парламенту в грудні (минушого року) 120.000 голосів, на 600.000 відданих голосів, і 47 мандатів — поршшила зі всіх сил опирати ся подібним маневрам. Вона організувала на 24. грудня 1919 р. по цілому краю величезну маніфестацію, жагучо вигнавши російських реакціонерів.

Щоби припинити сей рух, демократичне правительство Стамбульського покликало і уружало селян, які оперті на французьку окупаційну армію почали безпощадно переслідувати комуністів. Вживано всіх засобів: бомбів, криків і арештів. Убитих, ранених і арештованих вже не лічить ся. Всіх державних функціонерів і робітників, які брали участь у маніфестаціях, усунуло. Се розпорядженє викликало страйк залізничників, П. Т. і вулярів.

Правительство зарядило мобілізацію страйкерів, яких вилдовлювано, бито, надягано на них уніформу і ставлено перед військовий суд. Ціла комуністична партія була поставлена поза закон, а жандарми могли безкарно убивати ті члени і безправно арештувати їх.

Помімо сих терористичних заходів і помімо запевненє буржуазних газет страйк продаєжув ся як найкраще. Страйкері хотіли спинити нараз транспорт матеріалу і поміч до контрреволюційної армії та вивіз харчових продуктів. В дійсності Болгарія, яка перед війною вивозила дві третини своїх природних продуктів, не може вживити сво-

го населеня. Жите стало там страшенно дорожє: кілька хліба коштують там 5 франків, кілька мяса 35 франків, кілька масла 120 фр., а рещта пропорційно далю до сього.

Далека від того, щоби збити кінєць комуністам, реакція все більше й більше прихильноєть ся до збільшенє їх рідів. При останніх муніципальних виборах, 25. січня 1920 р., комуністична партія одержала 160.000 голоєв (отже 40.000 голосів більше, чим при виборах попереднього місяця).

Кінєць генерального страйку в Болгарії.

Чеське "Pravo Lidu" доносить:

Генеральний страйк залізничних робітників в Болгарії закінчений програюю: Болгарський парламент, в якому було 47 комуністичних послів, розв'язав. Болгарські комуністи доклали всіх сил, щоби не допустити до передчасної революції, а їх страйк був тільки протестом зі слідуючих причин:

По розбитю Денкіна скорони ся його штаб до Болгарії, до портового міста Варни. Антанта хотіла зорганізувати нову контрреволюційну армію і хотіла втягнути до сеї афері болгарського президента міністерів Стамбульського, обіцяючи за се Болгарії Добруджю. Супроти того болгарські соціалісти і комуністи скликали в цілому краю протестуючі збори. Уряд Стамбульського рішив ся розбити сі віча. Стамбульський скликав своїх партійних прихильників, аграрників заосморити їдежем і напоями, помістив по готелях і виплачував по 100 левів денно. Настало страшенне переслідунє соціалістів, причім багато убито, а тисячі ув'язнено. Та соціалісти все таки скликали протестуючі віча.

В відповідь на се уряд вигнав зі служби робітників і урядників, що брали участь в протестуючій акції і тим викликав генеральний страйк. Тоді оповіщено мобілізацію, заведено воєнні суди, а комуністів поставлено поза закон. Кожний жандарм і аграрник мав право арештувати, бити, а навіть убити комуніста без нараженя на судову відповідальність.

Росія не хоче західних фабрик, але потребує машин. Росія не хоче експортувати сирівців.

Росія має перемінити ся в промислову країну.

"Економическая Жизнь", орган найвищої економічної ради совітської Росії пише: Міжнародний капітал бачить в Росії для себе пригідний коольо-індустриальний терен. Одначе Росія хоче перемінити ся з рільничого краю в сильну промислову країну. В тому напрямі Росія багато допомогла блок-када.

Зріст і розвій російських кооператив.

Російські кооперативи грають велику ролу в господарському житю совітського уряду. Перед ними отирається тепер широке поле й на міжнародному світовому ринку. Зріст та розвій цих кооператив підніс ся значно підчас війни. Ще в 1913 р. мали вони 8 мільонів рублів обороту, в 1914 зросли до 10 мільонів рублів, в 1915 році мали більш чим 20 мільонів, в 1916 р. ко-ло 100 мільонів, в 1917 році майже 212 мільонів рублів. Обслуговували вони майже 50 мільонів людей. В 1917 р. число членів цих кооператив становило майже одну третю часть населеня цілої Росії.

Військова присяга на Угорщині.

Присяга угорських жовірів виглядає так: "Присягаю на імя святого Дьмі Марії, що буду завжди стремити до увільнення від Чехів та Румунів за-нятих територій та злученя їх з Угорщиною; рівнож буду бороти ся з кожним соціалістичним рухом".

ЩО ТО Є ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИЙ СОЦІАЛІЗМ.

II. НАДВИЖКА ВАРТОСТИ.

В 1867 році Карл Маркс видав перший том свого, "Капіталу". Маркс був німецький вигнанець в Англії, в краю, в якому під тодішню пору був найбільше розвинений капіталізм в світі. Природно отже англійські вчені виробили та-кож найвище розвинену систему "політичної економії", яку тоді світ знав. Маркс був вповні ознакомлений з їх літературою, він приймав все, що було здорове в їх науці, і лиш довів все з неї до логічних та революційних заключень.

Для економістів питанє було, в якій спосіб держава, або властиво як вони думали капіталісти держави, могли би згортати маєтки. Вони відкрили, що маєток складаєть ся з "товару" тобто з позиточних річий, які можна купувати і продавати і що ті були витворені людською працею. Вони також відкрили, що коли вимінювати, купувати або продавати ті річи, то вартість їх, тобто скількість інших річий, яку за сі річи можна дістати, зависить від скількості праці, вложеної в ті річи.

Маркс прийняв се становище враз з другими тодішними писателями і ілюстрував се в слідуючий спосіб: один ковт, 10 фунтів гербати, 40 фунтів кави, 20 бушлів пшениці, 2 унції золота і пів тона заліза є кожде зокрема рівне в вартості 20 ярдам полотна. Сі всі товари є вислідком ріжних родів праці, одначе річ, яка дає можливість порівнати їх з собою є те, що на кожду з них пересічно видано ту саму скількість праці і про те ім однакова вартість.

В високо розвиненім капіталізмі один товар, золото, є установленє як міра вартості всіх інших товарів а вартість їх вираженя в порівняно з золотом називаєть ся їх ціною. Так ціна зависить від скількості праці, вложеної у товар.

Коли отже капіталіст купує який товар, то дає за него скількість золота відповідну до праці, вложеної у сей товар. Та як же він може зробити зиск на таким купованні і продажі? Як може він добути заробок на капіталі?

Отсе й загадка, яку розв'язав Маркс, а ся розв'язка є така, що кожний робітник повинен її розуміти. Постаємо ся представити її як найпростіше.

Робітник так само, як капіталіст їде на ринок, аби купувати і продавати. Він мусить купувати їду, убранє і мешканє, якого потребує на удержанє життя свого, і своїх дітей. Як можливо, він купить еше деякі інші товари, яких бажав. Одначе до продажі він має лише одну річ, а се свою силу до праці.

Ціна, яку він може дістати за свою силу до праці, зависить від вартості сеї сили, як і взагалі кожного іншого товару. Коли в яком промислі у який місцевості є мало робітників, на якийсь час може там піднести ся ціна сили до праці. Противно-ж надвишка робітників може на якийсь час знизити її ціну, а весь так місцевість, де ціна рівноважить ся, се переважно її вартість. А вартість називаєть ся кошт удержаня, відповідний до житевої скалі робітників у даній порі та місцевості, включаючи й кошт вихованя дітей, які-б доповнювали робітничий ринок, коли він опорожить ся.

Капіталіст-фабрикант купує свою силу до праці (робочу силу) так само, як купує сирій матеріал, вуголь і т. д. І він має велику причину купувати її, бо вона має знамениту прикмету. Коли він уже її в злучу з машинами продукції, то вона додає більше вартості до матеріалу, до якого її вживає ся, чим вона коштувала капіталіста; иншими словами, продукт рівнає ся ужитою матеріалові і опалові і оліві і всім иншим дрібницям зужитим при продукції, і зужитою машинами та будинків і заплаці для робітників — всьому

тому і ще більше чомусь а те "щось більше" Маркс назвав надвишкою вартості.

Він представляє се в слідуючий спосіб: Робітник робить в бавовняній фабриці дванадцять годин на день і прядє на полотно за той час двадцять фунтів бавовни. Полотно продаєть ся за тридцять шілінгів. Бавовна коштувала двадцять шілінгів. Робітник дістає три шілінга за роботу. Вартість машинерії зменшає ся через зужитє на чотири шілінга. Отже повстає три шілінга ріжничий поміж вартостію продукта а ціною матеріалів, які зужив ся в протягу дванадцяти годин. Робітник дістає лише три шілінга платні. Так отже лишає ся надвишка вартості, три шілінга, які їдуть в кишеню капіталіста.

Принипити, що три шілінга після робітничих відносин в Англії в 1867. р. а в Полудневій Кароліній нині, вистарчають робітникови якраз на роботу і тому він очоко робить за се суму. Одначе в шести годинах він вложив стільки вартості в бавовну, що капіталістови вистарчить се, аби заплатити його денну плату, і відтак він робить ще шість годин і витворює надвишку вартості для капіталіста.

В отсей спосіб капіталістови приходить зиск. Розуміє ся я не хочу сим сказати, що скаля того зиску є завсідги 100%, як в повисшій примірі. Вона відповідно до відносин змінєє ся. В найвище розвинених промислах, де машинерія є найдосконаліша, як при міром в заводах сталєвого тросту, вона часто буває й вища. В нерозвинених промислах, де вживаєть ся прдстих нарядів, вона є багато нища.

І се треба розуміти, що сей зиск звичайно не їде лише до якогоєс одного працодавця. Противно, дрібний працодавець звичайно находить ся на тім становищу, що всю надвишку вартості забирає в нього сильніший, та се й намагає ся відібрати у него її средства продукції а його самого зпхати в ряди наємних робітників.

Виясноючи в сей спосіб, що те є надвишка вартості, ми, соціалісти, не кажемо, що система наємної праці була завсідги недобра і що капіталісти, які її нині піддержують, є "погані". Система наємної праці свого часу була рішучо поступом в порівняно з способами продукції, які панували перед цєю. У сії системі продукція стала без міри видатнішою, чим коли давніше була. За один день можна тепер в многих галузях промислу випродувати десять, сто, а навіть тисяч раз більше багатства чим давніший простими способами. Одначе треба звернути увагу на дві річи:

Перше: капіталіст, який був у початках машинової продукції умом, що руководив цілою продукцією, через зріст корпорацій і тростів звів ся нині на дармоїда-акціонера а руководство перейшло зовсім на наємних робітників.

Друге: всяке удлученє машинерії збільшує паїку продукції, яка їде капіталістови, підчас, коли робітник дістає лише частину більше для житевої вигоди, чим діставав за свою працю давніше. Отже він зачинає бачити і зачинає бунтувати ся а в наслідок єго повстає боротьба клас, про яку проговоримо слідуючим разом.

Італійські робітники в обороні американських.

РИМ, 7. цвітня. — Портові робітники в Мілані старають ся з'єднати всіх італійських робітників до купи і спільними силами стримати доступ американським кораблям до італійських портів. Сю думку піддало і одобрено на великій робітничій мітингу, скликаним в цілі запротестованя проти переслідуваня американським правительством членів юнії "Промислові Робітники Світа" в Злучених Державах.

З ЧИМ СОЦІАЛІСТИ ІДУТЬ НА СЕЛО?

Яка причина недовіри селянства?

І в сім власне містять ся корінь лиха. Сей що працює не дістає повної заплати за свою роботу, бо ціла надвишка зарібку йде на того, хто має в своїх руках фабрику, варстат, сировину, землю то що — іншими словами по вченому скажемо ся так: ся нерівність між людьми має свою причину в приватній власності на средства продукції. Сі средства продукції (фабрики, машини, сировина, земля і т. д.) є згуртовані у руках малої горстки людей званих капіталістами.

Капіталіст (аграрій є теж капіталіст) маючи в своїх руках сі средства продукції виписує чужу працю.

Колиб не стало капіталістів, а остали би тільки средства продукції, (нищити їх булоб дуже неразумно, бо вони улекшують людську працю) то тоді відпади би і визиск чужої праці — бо зиск із витвореного добра розділив би ся по справедливості між усіх тих, що працюють. Колиб не стало великого земельного власника тоді й селянин мав би на чім працювати, та на власній землі а не на чужій.

Соціалісти — як кажу — перші відкрили в чому лежить лихо — і вони бажують се лихо змінити. Вони — згуртовані в соціалдемократичній партії — борять ся за кращу долю всего трудящого народу.

Вони борються ся, щоби на стала свобода, щоби упав визиск — вони борять ся, щоби міський робітник дістав фабрики і варстат — а селянин землю!

І тому соціалісти, несуть на село клич:

Землі і волі.

Піде робучий народ за тим кличем — виїде на шлях правди і волі і людського щастя.

6. А якийсе се шлях?

“Дорога до раю є довга і терниста” — се всі знають. І

годі її перейти з нині до завтра. Але знають теж всі і те, що тільки початок є трудний і що ся дорога, куди далі, стає чим раз ширша та вигідніша.

Але щоби дістати ся до неї треба кончею:

1.) мати отверті очі, дивити ся на все та вчити ся — бо тільки просвічена людина може трафити до неї.

2.) не треба слухати підшептів темних духів та дати себе баламутити своїм ворогам.

3.) треба щоби усі, які хочуть на неї вийти, йшли разом, бо одинцем ніхто сюди не потрафить.

7. Що се все значить?

Усі ті три точки дуже тісно звязкуєт ся з собою та не дають ся подумати одна без другої.

Чиж треба вам говорити про значені і потребу просвітки? Чому неграмотного називають темним? Бо йому очі на світ завязані. Темний буде бити ся в житю, як риба в саку, та не найде виходу. Таж і соціалісти тільки через науку відкрили сю велику, радісну для усіх працюючих новину.

Просвічена людина не дасть ся звести із раз вибраної, спрavedливої дороги. Вона не послухає підшептів своїх ворогів, які боять ся щоби він йшов сею дорогою. — Бо ся дорога, де немає багатих і бідних, а де всі щасливі, з радістю працюють на людське “житє”. І тому треба, щоби увесь працюючий народ пристав до соціалдемократичної партії.

Щоб увесь працюючий народ з’єднав ся у своїх професійних союзах. Щоб у тих своїх власних товариствах просвітив ся. А як треба спільно виступити до борби за кращу долю, то теж виступити сміло і без страху. Громади, в якій б’є одно серце, ніхто не поборе.

(“Землі і Волі”.)

Убийство большевицької місії Червоного Хреста.

Львівський “Вперед” з 11. марта подає під повисшим наголовком слідуючу статю:

В диячницю вечером покінчив ся в Варшаві процес проти шістьох жовнів польської армії за убийство большевицької місії. Запас накінець по кількох днях розправи засуд, але не такій, як сього ми сподівали ся, не подиктований строгістю закона за нарешене міжнародного права, але ріжкими посторонними мотивами. Обжалованих засуджено. На сеж вони доконали злочину, страшного злочину, з огляду на який тяжко оминуть мертві знаки кодексових параграфів і зі звичайних злочинців зробити національних героїв, над чим так розпинали ся оборонці, для чого так сердешно приготувала грунт буржуазна польська преса.

Обжаловані не відомовили ся від вини. Всі як один признали ся, що в білостоцьких лісах повбивали членів місії большевицького Червоного Хреста а згодом поділили ся найденими при них грішми. Зізнавали свовібно, нічим не стісняли ся. В їхніх зізнаннях добачувала ся неначе свідомість того, що вони були тільки мертвим оружем в руках других, вище поставлених осіб, що вони були тільки виконавцями чужої волі. Тим-то тільки повинні можна ту свободу, з якою передавали подробні перед судом, не заікучи ся навіть над найменшим запитом судії. Жандарм Козляр, один з обжалованих цілком спокійно зізнав, що знав наперед про те, що має вбити членів місії, з одушевляем слів представляв спосіб як вбивав, як стріляв, як доганяв молодого “жидівчуку” Альтерова, коли вона перед ним втікала і т. д. Не інакше зізнавали проці обжа-

ловани. Слідчі судії мало мали до діла. Злочин був ясний. Радше ходило про се, щоби додати ся, о скільки приказ властний поділав на волю підчинених людей, які сповняючи злочин, були пересвідчені, що за нього не тільки не будуть відповідати але дістануть ще призиане.

Власти се удало ся. Та головний справник, який видав приказ, пор. Коя, не міг бути присутним на розправі. На жаль, чи на щастє він погинів на польському фронті. На жаль, бо ніхто інший як лише він мігби сказати кілька шарблів в гору треба би шукати головного жерела приказу. На щастє, бо на його трупа можна було звалити всю вину. Та не в тім річ. Не ходит тут зовсім про ту чи иншу причину вчинку, ні про мотиви, які спонукали винних і невинних до сего. Поза голим фактом брутального нарушеня міжнародного права, навіть у відношеню до большевиків, нічого нам більше шукати. Він сам говорить за себе і не тяжко його зрозуміти.

Не зрозумів того тільки суд, який стільки значива придала лагодячим обставинам в виді настрою на фронті, психічного стану обжалованих і т. д. і т. д. Не зрозуміли сего оборонці, які цілу справу поставили під прожектор суспільного та політичного моменту, в якому находила ся і находить ся польська республіка. Не зрозуміла сего накінець і суспільність, якої членів присутні в судовій салі закинули обжалованих цвітами. Ми привикли до жорстокості. Ми освоїли ся доволі з численними випадками нарушеня міжнародного права. За час кількарічної, страшної світової війни мали ми нагоду

я час до сего привикнути. Та се ще не змогло вбити в нас поштованя етичного права. Кождий брутальний вчинок ми завжди строго осуджуємо. І коли німецька артилерія громила реймський собор і коли підводні судна морських піратів відбирали жите спокійним мешканцям і обстрілювали санітарні кораблі по всіх морях. Сьогодні теж осуджуємо. Бо засуд за нечуване убийство членів большевицької місії, мови які залунали в судовій салі, повинні цвітів, яка впала на голови злочинців-жидівчиків і тих а денед голосна санкція суспільности “pro bono publico”, якеж се далеке від повної справедливости. Якеж воно характеристичне по узглядненю навіть “лагодячих обставин”.

ВІСТІ ЗІ СВІТА

КРОВАВІ ЗАВОРУШЕННЯ В ІТАЛІІ.

Військо стріляє до робітників. В Болонній генеральний страйк.

МІЛАН, 6. цвітня. — Робітники в Болонній проголосили генеральний страйк в наслідок вчорашнього кровавого заворушення в провінції.

Підчас демонстрації селян в Деція убито 4 мужчин і одну жєнщину, трох смертельно а багатов легко ранено. Поліційний комісар перешкаждав одному бесіднику говорити; тоді оден з учасників віча кинув в нього фляшкою і розбив йому голову. Військо сейчас почало стріляти в товпу. Підчас подібного віча близько Форлі жовір убив революверним вистрілом бесідника. Учасники віча злічували убійника.

Се все може мати поважні наслідки. Екзекутивній Комітет генеральної Федерації Праці радить над акцією, яку тепер треба розпочати в цілі доведена кінця виборкам війська.

Ленін на девятому з’їзді комуністичної партії.

МОСКВА, 29. марта. — Микола Ленін, большевицький прем’єр Росії, промовляючи тут сегодня на отворенні дев’ятого з’їзду комуністичної партії заявив, що головним завданням совітського правителства після побід на всіх фронтах буде консолідація партійних інтересів і централізація діяльности поодиноких державних департаментів.

“Що ми віднесли ту чудесну побідку мимо того, що весь імперіалістичний світ був-проти нас, се треба завдячувати централізації, жертвенности і карности”, — казав Ленін.

“Послідні мирові пропозиції, які одержало совітське правителство, вказують на зміну поглядів у зовнішньому світі і на брхк єдности в політиці антанті”, говорив дашє Ленін і добавив: “Установице не даєт ся означити з точкою поглядю науки прав”.

Полковник Бек каже, що Росія має чотириміліонову армію.

ШІКАГО, 6. цвітня. — Помимо сніжної метелиці і бурі, робітники в Шікаго зійшлись масово на віче, на яким промовляв полковник Боріс Роста Бек, відомий мілітарний критик. Всі були цікаві почути від нього про червону армію в Росії, яка числить тепер 4.000.000 людей і є найбільшою мілітарною силою в цілім світі.

Бек говорив між иншим, що “через свою віршеву організацію, як також через свою тактичну здібність — про що ми вже мали можливість переконатись — армія совітської Росії є тепер найсильнішою в світі”. Сю заяву привітала буря оплесків. Коли на гау стигло, Бек промовив: “Тепер ся армія числить 4.000.000 (чотири міліони) жовнів”.

По сім довгий час грємили на гау оплески і не втихали, аж доки предсідатель віча не вистикнув тричі: “Хай живе чер-

вона армія!”, а публіка за ним повторяла.

Персія готова заключити договір з совітською Росією.

ЛОНДОН, 6. цвітня. — Власти в Англії не дуже заалярмовані тим, що, перське правителство готове заключити договір з совітським правителством Росії. З початку “сей майбутній договір пояснювано собі, як вступ до мілітарних операцій, якіб загрозували англійським інтересам на Близькій Сході. Та тепер більшість Англіїців думає, що сей договір межі перським і совітським правителствами був би лиш економічним, подібним до договорів большевиків з декотрим країм Европи.

Недавню совітське правителство зробило Персії пропозицію уневажненя всіх договорів шкідливих для перських інтересів, і загаломо думають, що останні кроки перського правителства вказують лише, що Персія готова прийняти поміч совітської Росії.

Перські комуністи говорять про революцію.

МОСКВА, 29. марта. — На зборах Перської Комуністичної Партії в Москві дня 27. марта видано маніфест до перських робітників, в котрім між иншим говорить ся: “Недалекій вже час, коли червоный прапор освободженого пролетаріату буде повітати на Близькій Сході”.

Переслідував робітничий прес у Франції.

ПАРИЖ. — Після парижської часописи “Іманіте”, комуністи стрічають великі перешкоди в своїм стараню видавати часопіс і книжки, коли ті видавництва не подобають ся властям. Роботу прасителства в сім напрямі можна бачити з того, як трактую Рапапорти, що хотів видавати журнал під назвою “Комуністичний Огляд”.

Рапапорт поіс рукописи до друкаря. Кілька днів пізнійше друкар, відповів до інструкцій поліції, звернув рукописи Рапапортові. Тоді Рапапорт дав рукописи одному російському друкареви. Йому також загрозила поліція, що він буде депортований, наколи буде друкувати комуністичний журнал. Росіянин мусів послухати поліції.

Генеральний страйк в Фльоренції.

ЛОНДОН, 8. цвітня. — Телеграма з Риму до “Експедиції Телеграф Ко” доносить, що в Фльоренції вибух генеральний страйк.

Конференція Бритійської Соціалістичної Партії.

ЛОНДОН, 6. марта. — Тут отворено дев’яту річну конференцію Бритійської Соціалістичної Партії.

На конференції ухвалено резолюцію, в котрій висловлюєть радість з приводу героїської боротьби і побід російських робітників і селян та заявляєт ся, що англійські робітники викличуть на Першого Мая генеральний страйк, яби в той спосіб доказати солідарність робітників Англії з робітничою Росією.

Всеросійський козацький з’їзд.

МОСКВА, 1. марта. — 20. лютого в Москві відбув ся всеросійський козацький з’їзд. Брали участь: Війська сибірське, уральське, оренбурзьке, астраханське, донське, кубанське, семірачеське, амурське, забайкальське. Серед делегатів мають ся також і жінки.

ВІСТІ З УКРАЇНИ І ДРУГИХ КРАТВ ЕВРОПИ.

Тиф в бурштинському повіті.

Епідемія тифу в нечуванні спосіб поширюєт ся в цілому повіті. Наслідком епідемії дня 23. лютого закрито на обмежений час навіть суд. Випадки смерті дуже часті. По деяких селах доми зовсім опустіли. На поміч не можна числити, бо в Бурштині немає одного лікаря. Доходить до сього, що лікаря спроваджують з дальших міст і змушені платити за одну візиту 1.000 корон. Та не кождий може собі дозволити на такі видатки. Був справді один лікар та сего покинуто до польського війська. Досі він не вернув, хоч громада робила їй роботу в тому напрямі заходи.

Поляки перевозять Січових Стрільців з Луцька до табору в Ланцуті.

Львівський “Вперед” з 13. марта подає слідуючу новину:

Вчера в полудне переїхав через Львів транспорт Січових Стрільців з Луцька до табору в Ланцуті. Транспорт, який складаєт ся з 160 старшин і 380 стрільців, вів полковник Сушко. В Луцьку вже ніхто не залишив ся.

(Сю новинку польська прокуратурія у Львові була скофіскувала, але до нас прийшло одно число “Вперед”, котре виїшло ще перед конфіскацією. — Ред. “У. Р. В.”)

Почтове полученє з Росією.

“Нає Ціріхер Цайтунг” повідомляє, що тепер можна переписувати з Росією за посредництвом комісії російського Червоного Хреста в Швайцарії (Bern, Jungfraustr. 22). Листи треба посилати отворени.

Авантюра в краківському театрі.

В міському краківському театрі ім. Словацького виставлено онди на сцені драму С. Жеромського п. н. “Понад сніг”. В останній її дії є ява, в якій большевики впадають до двора польського поміщика. Між большевицьким провідником і старою шляхтянкою приходить до перемовки. Вона говорить большевикам: “Осоружна мені ваша революція, ваш пролетаріат і ваш жидівський уряд”. При тих словах піднесло ся декілька оплесків, але інші відзвали ся на такі слова криком, тупали ногами і галасували. Актори відіграли штуку до кінця, але публіка дуже хвилювала ся, а багато осіб негайно опустило сазо. (“Вперед”.)

Італія перед революцією.

З Риму доносить, що положеня в Італії дуже критичне. Уряд видав вже ріжні зарядженя на випадок заворушень. З південно-італійських полків утворено спеціальну військову гвардію, при якій поміч надіють ся здавити всі бунти. Підданих чужих держав завізано до візду. (“Вперед”.)

В Югославії.

В Югославії в останніх часах наступив сильний зворіт на право. Полудневославянська соц. дем. партія відказала ся брати участь в утвореню нового кабінету. Утворено новий кабінет, що складаєт ся з поміщиків, шляхтичів і клерикалів на місце дотеперішого уряду зложеного з т. зв. “демократичного блоку”, в якому були заступлені і соц. демократи. Новий уряд має перереєстри вибори, в яких, розумієт ся, буде старати ся перепхати своїх реакційних приклонників. Наші полудневославянські товариші приготувались до важкої боротьби з надходячою реакцією.

Відкритий лист Радека до послів П. П. С.

Радек вислав відкритий лист під адресою послів П. П. С. Дашинського, Діаманда і Перлі. В листі зазначає він, що ведене війни між Польщею і совітською республікою не має ніякої цілі. Большевики вже і так признали независимість Польщі, а що не мають супроти неї ніяких агресивних плянів, отже Польща повинна здецидувати ся як найкраще і розпочати переговори. Лист сей написав Радек ще перед 1½ місяцем, коли переїздив через Польщу.

Армія Бредова піддала ся полякам.

Коло Нової Ушці, як доносять польські часопіси, перейшов 4.000 відділ армії Делікіна під командою ген. Бредова на польський бік. За сим відділом прибув великий трен і коло 20 тисяч утікачів із Одеси. Ген. Бредов заявив охоту боротьби з польським боці. Та польський командант розоружив сю армію. Армія Бредова, що після польських часописів мала піддатися польським військам, як доносить Українське Пресове Бюро, покинула Одесу й утікала в напрямі Румунії, де сподівает ся найти захист. Відділ Бредова має 5 до 6 тисяч людей і складаєт ся переважно з офіцирів бунтової російської армії. Стан армії розлучливий. Не має вона ні набоїв, ні зброї, ні засобів поживи.

Ліга Молодих Соціалістів в Швайцарії прилучуєт ся до ІІІ. Інтернаціоналу.

Як доносять французські робітничі газети з 20. лютого, Центральний Комітет Швайцарської Ліги Молодих Соціалістів, яка складаєт ся з 20 відділів і має 2.700 членів рішів прилучити ся до Комуністичного Інтернаціоналу і прийняти його програму.

До російського народу.

Під таким наголовком вислав Центральний Комітет П. П. С. відозву до польського народу.

Зі страйкового руху в Польщі

Страйк залізничників в Кракові.

(“Вперед” з 13. марта.)

Розпочатий дня 10. марта страйк залізничників в Кракові триває далі. На цілій території краківської і радомської дирекції застановлений зовсім рух поїздів. Курсують тільки військові та апровізаційні поїзди. В страйку беруть участь так робітники, як і урядники.

Дня 11. марта відбули ся великі збори залізничників. Ухвалено резолюцію, що страйк буде тривати аж до часу, коли приїде спеціальна комісія від уряду, яка запевнить ім виповнене поставлених домагаь. Ухвалу сю переслали урядові і соймові. До вчора однак не наспіла ще відповідь з Варшави.

Страйк на краківській лінії сгяє аж по Ршів. В сей спосіб комунікація з Варшавою є цілком перервана.

Дальші страйки залізничників.

З Рівна телеграфують; що в новоутвореній дирекції на лінії Водзинське страйкує також залізничний персонал.

Варшавські залізничники за страйком.

На 11. марта скликали залізничники варшавського району збори. На зборах має бути порішена справа приступленя до страйку разом з краківськими залізничниками.

Мілітаризація електриві в Варшаві.

В Варшаві вибух на днях страйк в електриві, газиві і водопровідних заведеннях. Сей страйк має радше демонстраційний характер для попередня домагаь страйкуючих металівців. Електриві змільтаризовано. Військові власти приказали о півночі вернути до праці та загрозили воєнним судом.

В останній хвилині довідуємо ся, що робітники електриві повернули вже до праці.

Загальний страйк в Любліні.

В Любліні вибух загальний страйк. Одною з причин мають бути апровізаційні недомагана.

Убийство 21 інтернованих.

Перед польським судом в Мінську відбула ся розправа проти поручника і 3 жандармів, обжалованих за убийство в липни м. р. 21 осіб інтернованих. Були се збіччі вертачі з Росії і большевицькі полонені, які добровільно піддали ся, — дали підозрілі в большевицькі залізничники.

Обжаловані бороили ся тим, що дістали приказ від одного поручника. Всіх обжалованих суд увільнив, одного тільки засудив на 3 місяці, вчислюючи час слідчої тюрми. Командант фронту полк. Сікорскі відказав ся затвердити засуд і віддав справу вищим інстанціям.

(“Вперед”.)

Кара смерти буде обовязувати в польському законодавстві. Карний відділ польської законодавчої комісії ухвалив 6-отьмо голосами проти 5-тьох введе в польське законодавство кари смерти.

ЧИТАЙТЕ! ЧИТАЙТЕ!

“УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ”

ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ В АМЕРИЦІ.

Ся часопісь має своїх кореспондентів в Европі як також в ріжних центрах української еміграції в Америкі.

ПЕРЕДПЛАТА ВИНОСИТЬ:

На рік	\$9.00
На пів року	\$4.50
На три місяці	\$2.50

Передплату шліть, або по оказовє число пишть на адресу:

Ukrainski Shchodenni Visty

502 EAST 114th STR. — NEW YORK, N. Y.

Дописи.

УВАГИ ДЛЯ ДОПИСУВАТЕЛІВ.

Нашим дописувачам подякуємо за увагу, котру проявляють до нашого підприємства:

1. Дописи писати лише чорнилом і на одній сторінці паперу.
2. Писати лише про справи, які представляють інтерес для широкого загалу робітників.
3. Старати як найкраще зачіпати особисті особи.
4. Абсолютно не писати про справи особистого характеру.
5. Не писати довгих дописів, на 10-15 сторінок.

На це послідно особливо звертаємо увагу дописувачів.

Хто не буде підтримувати це правило, його дописи безумовно іде до коша.

Редакція.

ПЧОЛИ І ТРУТНІ.

Вегревія, Алта.

Всім тим, хто мав, що небувало до діла з пасікою відома, що є пчолы і є трутні. Пчолы, се є робітниця невольниця. Своя вона своїм сотникам пінтука з пінтуком, літає по полі з шпичкою на шпичковому збірку рослинки солодкої і несе сі дорозі родинки і складає в сотки. Часто зриває сі буря і захоплює білу пінтуку в дорозі зі своєю ношкою, та шей понад ставом або рікою і тоді погубить її не минука.

Поміж пчолом-робітницями є і трутні. Се є особий рід пчолы, котрий рійничий се від неї своїм більшим ростом, літністю і неапатичністю. Він то так і дивить ся, коли-б трапила ся нагода дістатись до того меду, що пчолы наносила і жерти. Пчолы їх дуже стережуть ся і тому в ульях завжди мають вартових.

Так самі і межі людьми. Вони роблять як ті пчолы, дивлячись на те, щоб забезпечити своє існування, а тут же й "трутні" треба стерти ся. Колись в давніші часи, то вони, сі "трутні" не робучи просто приказували шоби робітниця-пчолы приносила до них те, що вони виробили. Але коли робітниця почала приходити до свідомості своєї сили, і перестала нести трутині все те, що вони запрошували, то трутні пустили ся на хитрощі і почали виманювати в пчолы-робітницях онові їх праці.

До нашої околиці Вегревія знав та недавно гурток сіх трутині. Ба, чите, хоті і ледали вони ті-трутні, але кажуть, що навчить біла ворожінка як немо чого в рот вложити; отож і їх заставила біла гуртуватися до купи. Прийшли сі трутні до нашої околиці, "наші" там, українські Пчолы, що на Вегревія ульєць повнявий з солодким медком. Знають в сей вегревіський ульєць свій медок аж фермери і робітники з околиці яких 50 миль, а пара вегревіських пасічників здалека до знавковий його. Знаюча старші трутні сіх вегревіський медок збігли ся до всіх сторін Канади: з Вінніпегу, з Едмонтону і інших. Прилетіло пару трутині і з Америки з Чикаго, Нью Йорку. Почали вони солодкоїм (годоєм благодати, меду і то навить "не для себе" а для білих чужаць. Поки світ світом, то в єше не чув аби трутні хотіли запоміти чужаць! Старенький мій батько бувало показував мені: "Дивись — каже — синку, як пчолы тінгуть трутні з улья, за те, що він нічого не робить, а лише мід жере". А тут дивалося, "наші" трутні подобили і хотіли сами поклади помагати.

Але коли я прислухав ся, а вони хотіли помагати тим "чужаць", котрі звідси за яких 5 тисяч миль. Та в хитри-ж, думаю, в біса, ті трутні. А дток їх спокроїть? Заекнуть, думаю собі, вони той мід сами.

Отож ті з'їхали ся тут на Вегревія трутні, залозили єше два ульєць: на одному намажували червоний хрест, а другий помажували на чорно і на нему напис: "Народ на Рада". І збирало з фермерів мід до тих ульєць, котрий розливаєть ся по кешках річних, трутні в Америці, а подорож остане ся частина і в Вінніпегу. Але пінтукам в старому краю не бачити того меду, як мені був своїх бід зєркало.

Пчолы.

МОЙ ДУМКИ.

Тейлортон, Саск.

Теперішнє людство поділене на дві класи. Перша класа се є робітники і білі селяни, котра є в великій більшості і котра своєю працею витворює всі товари багатства. Друга класа се є капіталісти і вона штучним способом прибрала до своїх рук всі багатства вироблені робітниками і також всі закони, пра поміччя, котрих П. лекція приберуть в свої руки все те, що витворює робітниця класа.

Капіталісти річних наші старують ся всіма силами задувати голови робітникам націоналізмом і разом з сим сіють ненависть поміж робітниками річних наші.

Робітник французький, подальший чин український немає нічого спільного зі своєю буржуазією і капіталістами своєї наші. Інтерес робітниця цілком інший від інтересу капіталіста. Капіталіст: французький

чи якої би там не було наші визискує і поневоляє робітниця своєї наші, также як ивчюл. Сама-ж капіталістична класа не знає наші. Коли П. треба єше більше задушити робітниця, або коли робітниця опоминеть ся за свої заробіток, домажувачесь більшої платні та інших життєвих умов і стає до боротьби з капіталістом, то тоді капіталісти річних наші едають ся проти робітниця.

Боротьба межі робітниками і капіталістами буде істнувати до повної побди робітників. Буде істнувати так довго, поки одна класа буде визискувати другу. Робітник в своїй боротьбі з капіталістами стремить не для захвату багатства в роді золота і т.д., а для знесення поневолення і визиску, стремить до того, шоби покориствувати своєю працею самому, а не шоби нею покориствували други, а він робітник шоби живити в голоді і хворі. Де-вічим робітників є: хто не працює, той не ість. А коли кожний мусить працювати для свого існування і коли праця буде поділена поміж всіми людьми, заселяючими земську кулю, тоді сезне визиск, сезнуть і класи.

Л. Михайловський.

З ГЕМЛТОНУ, ОНТ.

Від доброго часу істнує тут товариство ім. Т. Шевченка, яке на початку свого засновано брало ся з "пчолом". Описав відколосів від пчолы і почало робити "народну роботу". Зі зміною часу змінює і воно свою "орієнтацію". На недавніх річних зборах вибрано новий заряд і на голову вибрано чоловіка, котрий колись стояв в рядах робітників і проповідував, що визволені робітників повинно бути ділом самих робітників, а тепер вже змінив сей лєвіз на другий; тепер він говорить: свій до свого. Тепер замість проповідувати людям науку, сіє він шовіністичну заразу; замість кликати до згоди, сіє ненависть. Кілька одиниць в сему товаристві роблять, що хочуть, а решта покійно все переносить. Але коли сіє одиниці задумали організувати "червоний хрест", то між членами товариства почалося невдоволене. Помімо того членів іздан також делегат на з'їзд до Оттави. Тепер деякі членів жадають ся, що все робить ся без їх відома і помімо їх волі. Я лише скажу сим членам: Не мовчіть, люди ви живі, а комітєт те дивить геть з товариства і будете людьми!

Гемлтонськ.

З АНГУСВІЛ, МАН.

Хвалюна Редакція! На днях я отримав від свого товарища-кілька чисел "Українських Робітничих Вістий". По перечитанні тих чисел я побачив, що всі українські робітники повинні читати сю часопись, бо вона є однією, котра боронить робітничих справ. Я дуже жаляу, що так дорого часопись не попала мені під руки скорше. Я був би запримурював давніше, та не знав адреси. Тепер я дуже влчачий своему товаришину, шоби він прислав мені так дорожну часопись, котра вказує нам робітникам як нам даліше поступати. Доволя вже ми робітники гуляти шні в тяжких ярях капіталізму і сами не знали чому. Доволя вже насмоктати ся з нас річні "наші" паразити, як в старім краю, так тут в Канаді. Але вже приходять тому кінець. Уже навіть найтемніший робітник пробуджуєть ся від свого вікового сну і починає пізнавати хто його ворог, а хто приятель.

Я сам дуже жаляу, що в до сей пори не дав єше нічого на Укр. Роб. Дім, тому зєзидко, тепер 5 дол. і прошу не брати мені того за дє, шоби я так зпінив ся, але, лише лізно, чим ніколи. Посладо також передплата на "Укр. Роб. Вісти", які прошу вислати мені як найскорше.

На сім кіну і сподіюсь, що вже не довго чекати того часу, поки зйде до нас справедливості над долею працюючого людю.

Г. П. Семочко.

З ТОРОНТО, ОНТ.

Дорогі Товариші! Мені прийшло ся ближше познакомитись з роботою так званого "Червоного Хреста", і тому я прошу помістити мой деякі спостереження जो до сей справи.

Свое існуванє почав сей "Червоний Хрест" з Шьялб і головним його організатором є др. Сіменович. Богато навіть з робітників думають та вірять, що цілю "Хреста" є нести поміч потерпілим селянам та робітникам в старому краю. Але воно є цілком протилежно.

Два шикавські "жидакішки" др. Сіменович і Гриневський обдурвали український загал двома новими винаходами для збірания гроши: Сіменович "Червоним Хрестом" а Гриневський організацію "Сі", на відах говоривши лише про соборну Україну, але єсли просити хто на відах о слово, то Гриневський цєнбарував і єсли покладе ся Україна з російської України, то заведе відомоляди, називаючи його большевиком.

Кожик їх замітно, кому вони будуть нести поміч своїм "Червоним Хрестом", то вони вікрито заваляли, що петлюрістський військам, котрі сподіють Україну від проклятих большевиків, і ні одного разу не було сказано, що потерпілим селянам та робітникам. Послали вони сі гроші ворогам українського працюючого людю до Парижа та Відня, а не дійсно голодуючому населєню Галичини.

Товариші робітники, пора вже перестати давати їм свої тяжко зарпичовані гроші, шоби вони мали за що їздити по Парижах та Вашингтонах. Пора спитати, шоби вони зробили з тими грошими: кілько сїлз вони втерли вдовою та сиротам, за якими вони так розлинали ся на відах. Пора вже товариші пізнати тих дозорових патріотів і нагнати їх на чотири вітри, так як там на Україні зробили селяни і робітники з Петлюрою. Сі дозорові патріоти за наші гроші хотять збудувати таку Україну, в котрій би вони були панями, а ми мусили би на них працювати. Вони побували би там торми, суди, шибениці, електричні крісла, котрих зробили би велосипіри. Вони в тепер ведучать героем того, котрий залив кровю шду України і нарешті зєдвас ся з імперіалістичною Польщею і даліше хоче проливати кров українського селянина і робітника.

Гонять їх товариші від себе, так як зробили з Петлюрою на Україні. Ляколі.

Насамперед — сердечно вітаю вихід "Українських Робітничих Вістий" два рази на тиждень. Зєзидко разом з листом 10 дол. з котрих 4 дол. на передплату, 1 дол. на пресовий фонд і 5 дол. на сплату дову Укр. Роб. Дому.

До сего часу працював я в лісі в Онтегію, в околицях Соо, де мав нагоду придивнитись до життя робітників на кємпах. Житиє в кємпах робітники чисто по художачому. В одній кємпі містило ся нас 100 людя. Сморді, бльошні, сміть, крики, сварка по всякій дєнь і час. Робітниця маса в своїй більшості не свідомо, ніяким світловим подами не інтересуєть ся. Декотрі напхані-патріотичним шовінізмом, а весь час після роботи "проводять за картками. Прийдемо до одної кємпі то побачимо по кутках ріжуть як в не вояку, то в голю, в другій в третій те саме, при чім підчас гри тільки і чуєть такі слова, що здаєть ся і заціпні стїни повинні би стидатись ся. В молодших балачка про протистуцію не ходить з уст. Нє-мовірно, болюче, але правдиве.

На такі сцени дивив ся я через вісті місяць. На сотно, було лише чотири одиниці з котрих можна було говорити, шби подати ся думками про світлий подї. Пробував я говорити до тіх темної маси, але надаремно: єше грозил доносом на мене, як на большевика.

Я не хочу вригати, шоби по всіх кємпах таке саме діялось. Я переконан ся, що таких людий треба примусово, заставляти учитись, так як тепер робить в Росії, бо инакше той картопляний заряд з них не виженеш. Свідко я з другим члєном члєнотро товаришам не старає ся, шоби троха відучити їх від того, та зявлять ся газети та за книжкы, але все було надаремно.

Коли вже пройде той час, шоби ми прозирять?

Антін Іванчук.

З МОНТРЕАЛУ, КВЕ.

Дорогі Товариші! Посладо Вам 5 доларів як передплату на "Укр. Роб. Вісти", з них 2 дол. тут в Канаді а 3 дол. до старого краю для брата.

Перестерегаю також товаришів з околиці, шоби з Торонто віжадо два колектори на "червоний хрест" та на "Волю Народу". Загдувати імен їх не хочу, бо се буде заблагод для них самих. Вони є з компанії знаменитих "комітетовців" по збиранию фондів та "регів", які в Торонто, так і на провинції. Стєрєжіть ся іх товариші і тринїть від себе на чотири вітри. Пізнати їх легко шєй по тому, шоби як збирание фондів іє "слово", то вони заробляють на "дрик" проданнем біблій та молитвенників.

А. К. джик.

З ПОДТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ, МАН.

Дорогі Товариші! Мені прийшло ся ближше познакомитись з роботою так званого "Червоного Хреста", і тому я прошу помістити мой деякі спостереження जो до сей справи.

Свое існуванє почав сей "Червоний Хрест" з Шьялб і головним його організатором є др. Сіменович. Богато навіть з робітників думають та вірять, що цілю "Хреста" є нести поміч потерпілим селянам та робітникам в старому краю. Але воно є цілком протилежно.

Два шикавські "жидакішки" др. Сіменович і Гриневський обдурвали український загал двома новими винаходами для збірания гроши: Сіменович "Червоним Хрестом" а Гриневський організацію "Сі", на відах говоривши лише про соборну Україну, але єсли просити хто на відах о слово, то Гриневський цєнбарував і єсли покладе ся Україна з російської України, то заведе відомоляди, називаючи його большевиком.

Кожик їх замітно, кому вони будуть нести поміч своїм "Червоним Хрестом", то вони вікрито заваляли, що петлюрістський військам, котрі сподіють Україну від проклятих большевиків, і ні одного разу не було сказано, що потерпілим селянам та робітникам. Послали вони сі гроші ворогам українського працюючого людю до Парижа та Відня, а не дійсно голодуючому населєню Галичини.

Товариші робітники, пора вже перестати давати їм свої тяжко зарпичовані гроші, шоби вони мали за що їздити по Парижах та Вашингтонах. Пора спитати, шоби вони зробили з тими грошими: кілько сїлз вони втерли вдовою та сиротам, за якими вони так розлинали ся на відах. Пора вже товариші пізнати тих дозорових патріотів і нагнати їх на чотири вітри, так як там на Україні зробили селяни і робітники з Петлюрою. Сі дозорові патріоти за наші гроші хотять збудувати таку Україну, в котрій би вони були панями, а ми мусили би на них працювати. Вони побували би там торми, суди, шибениці, електричні крісла, котрих зробили би велосипіри. Вони в тепер ведучать героем того, котрий залив кровю шду України і нарешті зєдвас ся з імперіалістичною Польщею і даліше хоче проливати кров українського селянина і робітника.

Гонять їх товариші від себе, так як зробили з Петлюрою на Україні. Ляколі.

На такі сцени дивив ся я через вісті місяць. На сотно, було лише чотири одиниці з котрих можна було говорити, шби подати ся думками про світлий подї. Пробував я говорити до тіх темної маси, але надаремно: єше грозил доносом на мене, як на большевика.

Я не хочу вригати, шоби по всіх кємпах таке саме діялось. Я переконан ся, що таких людий треба примусово, заставляти учитись, так як тепер робить в Росії, бо инакше той картопляний заряд з них не виженеш. Свідко я з другим члєном члєнотро товаришам не старає ся, шоби троха відучити їх від того, та зявлять ся газети та за книжкы, але все було надаремно.

ФІНАНСОВЕ СПРАВОЗДАНЄ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ ЗА ПЕРШІЙ КВАРТАЛ 1920 Р.

ПРИХОДИ.

	Січень	Лютий	Март	Загальна сума
Жерти	\$2,202.03	\$2,057.22	\$1,293.58	\$5,552.83
3 ренти галі	351.03	559.18	358.94	1,269.15
Дохід з представств і концертів	296.14	200.59	776.74	1,273.47
3 оголошень на картині	—	—	45.50	45.50
3 буфету Укр. Роб. Дому	—	—	125.00	125.00
3 продажі карток і цєголок Укр. Роб. Дому	124.78	2.00	3.00	129.78
Дохід з "War Tax Ticket-ів"	4.50	8.25	11.50	24.25
3 вигравки	256.25	—	—	256.25
Зложено на перехованє	—	100.00	—	100.00
Зворот позички	—	—	13.00	13.00
Річні дрібні приходи	—	—	8.00	8.00
Загальна сума	\$3,234.73	\$2,927.24	\$2,635.26	\$8,797.23

РОСХОДИ.

	Січень	Лютий	Март	Загальна сума
Зворот позичок і проценту	\$3,040.00	\$1,179.00	\$1,115.00	\$5,334.00
Робітники	257.50	235.00	237.00	729.50
Світло	29.26	40.02	19.63	88.91
Вуголь	—	370.11	139.91	510.02
Вода	—	7.51	—	7.51
Рати за пня	—	40.00	20.00	60.00
Оголошеня до представств	110.00	150.00	120.00	380.00
Матеріал (дошки і пр.)	8.00	41.48	8.20	57.68
Річі до гардероби і на сцену	10.80	.90	106.94	118.64
Офісові прибори і стемплі	32.38	6.25	15.30	53.93
"Гардвейр"	—	48.08	—	48.08
Поміи товаришам	50.00	—	10.00	60.00
Кощи колекторів	577.99	248.57	—	826.56
Платня колекторам	490.00	277.50	—	767.50
Бурлап, олива і фарба	71.00	—	—	71.00
Мальованє на сцені	19.00	3.50	31.50	54.00
Направа каси	88.00	—	—	88.00
Дано делегатам на заг. збори на подорож	25.70	—	—	25.70
Вивезєне пошлєу	—	10.00	10.00	20.00
Позичка	—	13.00	—	13.00
Річні дрібні видатки (направа і пр.)	12.10	2.86	11.78	26.74
Електричні лампи і направа телефона	—	—	55.90	55.90
Оправа статуй	—	—	11.00	11.00
Розписанє суми	—	—	6.00	6.00
Відтягненє суми записаної два рази в приходах з грудня	—	—	35.00	35.00
Зворот втрачених амавтором гроши	—	—	30.00	30.00
Загальна сума	\$4,821.73	\$2,673.78	\$1,983.16	\$9,478.67

Загальний роскід за січень, лютий і март \$9,478.67
 Загальний прихід за січень, лютий і март 8,797.23

Недобір \$ 681.44

Готівка з 1919 р. \$2,100.57

Недобір з 1-го кварт., 1920. 681.44

Остаєсь гот. на слід. кварт. \$1,419.13

За контрольну комісію:

М. Зийовський,

В. Кучий,

Г. Граждан.

ПОЗІР! МІСЦЕВІ ЧЛЕНИ УКР. РОБ. ДОМУ!

Всіх тих місцевих товаришів, членів Українського Робітничого Дому, котрі не одержали ще членських карток, справоздана і статута, просить ся зголосити ся за ними до офісу Укр. Роб. Дому.

Управитель

Укр. Роб. Дому.

ПОЗІР! МІСЦЕВІ ЧЛЕНИ УКР. РОБ. ДОМУ.

В неділю, 18. цвітня, о годині 2:30 по полудні відбудуть ся у власній галі

МІСЯЧНІ ЗБОРИ

на котрих будуть полагоджувани важні справи У. Р. Д. Просить ся всіх членів прийти на час.

Заряд У. Р. Д.

ПОШУКУЮ

в важній справі своїх братів Петра і Василя Олійників, з села Кошемир, повіт Товмач, Галичина. Десять літ тому назад я оставив їх в Хислєд, Мінєско, Зл. Держави. Хто би про них знав або вони сами, прошу зголосити ся на адресу:

Нару Олійник

Taylorton, Ont.

ПОШУКУЮ

в важній справі свого первого брата Манолія Вакалюка, з села Брідок, повіт Заставна, Буковина. Хто про него знає або він самий, прошу написати на слідуючу адресу:

John Sandol

Cadomin, Alta.

ПОШУКУЮ

в дуже важній справі Івана Богущевського і Івана Козьмука, з села Бердишовець, повіт Залішки, Галичина. Хто би про них знав або вони сами, прошу писати на слідуючу адресу:

Stefan Kostyunk

Box 365

New Toronto, Ont.

ПОШУКУЮ

свого брата Мілька Ткачука, з села Суховерхів, повіт Кіцмань, Буковина. Довгий час перебував в Вінніпегу. Хто би

ПОШУКУЮ

про него знав або він самий, прошу зголосити ся на слідуючу адресу:

Sam Tkachuk

Muirdale Sanat.

Wauwatosa, Wisc.

ПОШУКУЮ

свого краян Івана Кузика, сина Дмитровича, з села Карлово, пов. Снятин. Маю кілька листів від родини т. є. від батька. Хто би знав його місце побуту, прошу писати на адресу: